



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 173/2025
19.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Немање Срзентића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К бр.77/22 од 26.07.2024. године и Кв бр.483/2024 од 19.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 19. фебруара 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Немање Срзентића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу К бр.77/22 од 26.07.2024. године и Кв бр.483/2024 од 19.11.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу К бр.77/22 од 26.07.2024. године одређено је да се трошкови кривичног поступка окривљеног АА, у кривичном поступку пред Вишим судом у Нишу К бр.77/22, у износу од 3.029.698,08 динара, исплате из буџетских средстава суда адвокату Немањи Срзентићу, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем ванпретресног већа Вишег суда у Нишу Кв бр.483/2024 од 19.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Немање Срзентића, изјављена против решења Вишег суда у Нишу К бр.77/22 од 26.07.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Немања Срзентић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261, 265. и 268. ЗКП, у вези Тарифног броја 4 и 6. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни

суд усвоји захтев и преиначи побијана решења, тако што ће окривљеном на име трошкова кривичног поступка досудити износ од 4.452.276,00 динара, увећан за 20% по стопи пореза на додату вредност, односно укупно 5.344.731,20 динара, те износ од 90.000,00 динара на име састава захтева увећан за 20% по стопи пореза на додату вредност, односно 108.000,00 динара, који ће се исплатити браниоцу – адвокату Немањи Срзентићу, у року од 15 дана од дана доношења пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и побијаних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је правноснажним решењем „произвољно дат парициони рок од чак 60 дана за исплату трошкова, иако ни ЗКП, ни било који позитивни пропис не предвиђа тај рок“.

Ови наводи захтева нису могли бити прихваћени као основани.

Питање трошкова кривичног поступка је уређено у глави XIII ЗКП, члановима 261. до 268. ЗКП, из којих јасно произлази да ЗКП не познаје законски рок у коме се може добровољно извршити утврђена обавеза о плаћању трошкова кривичног поступка, односно ни за једну страну у кривичном поступку није утврђен парициони рок за реализацију плаћања трошкова кривичног поступка.

Надаље, надлежност Високог савета судства је, поред осталог, и да доноси Закључке у погледу своје надлежности, самим тим и у погледу буџета за рад судова.

Одлука суда, којом се одређује рок од 60 дана за исплату трошкова кривичног поступка, у складу је са закључком ВСС број 06-00-44/2015-01 од 22.09.2015. године, којим је препоручено да судови приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка назначе да се усвојени износ трошкова, који падају на терет буџетских средстава суда, уплате у року од 60 дана од дана правноснажности одлуке, а истовремено је и у складу са одредбама 261 – 268. ЗКП, јер ниједна од наведених одредби не прописује рок за добровољно извршење обавеза у погледу трошкова кривичног поступка, већ оставља суду да у својој одлуци одреди наведени рок.

Стога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261, 265. и 268. ЗКП, бранилац окривљеног АА – адвокат Немања Срзентић, у поднетом захтеву наводи и да првостепеним решењем браниоцу окривљеног нису прихваћени трошкови кривичног поступка на име састава укупно 9 поднесака, са образложењем да се „нису односила на предузимање процесних радњи које су биле нужне и неопходне“, као и да је суд одбио да досуди трошкове на име 11 од укупно 13 разговора у притвору, на који начин је учинио наведену повреду закона.

Како овим наводима захтева бранилац оспорава начин обрачуна и висину награде у вези трошкова на име 11 посета окривљеном у притвору и полемиче са закључком нижестепених судова да се девет поднесака не може сматрати нужним и неопходним, дакле у суштини се оспоравају чињенични закључци суда у погледу нужности и неопходности трошкова и указује на повреду члана 440. ЗКП, због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то се Врховни суд у оцену ових навода није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни суд донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић